

tius Deum, cui perdendæ in gehenna et animæ et corporis sit potestas.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit :

* Qui minas iudicum non timuit, nec terrænæ dignitatis glóriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervenit. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Qui minas. **Gloria Patri.** Qui minas.

Lectio iv.

Nolite timere eos qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimentæ carnis admit-

tendus est dolor : quando pro naturæ suæ atque originis conditione resoluta, in substantiam spirituales animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confitendi Dei habere constantiam, etiam conditionem, qua teneremur, ad iecit : negaturum se eum Patri in cœlis, qui se hominibus in terra negasset: eum porro qui confessus coram hominibus se fuisset, a se in cœlis confitendum: qualisque nos nominis sui testes hominibus fuissimus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usuros.

Te Deum laudamus. 18.

Commune plurimorum Martyrum.

IN I. VESPERIS.

Antiphonæ.

Sanes sancti, * quanta passi sunt tormenta, ut securi pervenirent ad palmam martyrii.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [2]

2. Cum palma * ad regna pervenerunt sancti, coronas decoris meruerunt de manu Dei.

3. Corpora sanctorum * in pace sepulta sunt : et vivent nomina eorum in æternum.

4. Martyres Domini * Dominum benedicite in æternum.

5. Martyrum chorus * laudate Dominum de cœlis, alleluia.

Capitulum.

Sap. iij

Ustorum animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori : illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Sanctorum meritis inclyta gaudia Pangamus socii, gestaque fortia :

Gliscens fert animus promere cantibus Victorum genus optimum.

Hi sunt, quos fatue mundus abhorruit ; Hunc fructu vacuum, floribus aridum

Contempsere tui nominis asseclæ Jesu Rex bone Cœlitum.

Hi pro te fúrias, atque minas truces
 Calcárunť hómínũm, sævaque vérbera :
 His cessit lácerans fórtiter úngula,
 Nec carpsit penetrália.
 Cædúntur gládiis more bídéntium :
 Non murmur résonat, non querimónia ;
 Sed corde impávido mens bene cónscia
 Consérvat patiéntiam.
 Quæ vox, quæ póterit lingua rétêxere,
 Quæ tu Mátyribus múnêra præparas?
 Rubri nam flúido sánguine fúlgidis
 Cingunt témpora láureis.
 Te summa o Déitas, únâque póscimus ;
 Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
 Des pacem fámulis ; ut tibi glóriam
 Annórum in sériem canant. Amen.
 ✠. Lætámini in Dño, et exsultáte justi. ✠. Et glóriámini omnes recti corde.
 Ad Magnificat, Aña. Istórum est enim * regnum cœlórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et la vérunť stolassuas in ságuine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus. Oratio.

Beatórum Mátyrum, paritérque Pontíficum **N.** et **N.** nos quæsumus Dómine festa tueántur : et eórum comméndet oratio veneránda. Per Dóminum nostrum.

Si non fuerint Pontifices. Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mátyrum tuórum **N.** et **N.** natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdone de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mátyrum tuórum **N.** et **N.** solemnitáte lætíficas : concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dñum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Mátyrum Dóminum, * Veníte adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Christo profúsum ságuinem, Et Mátyrum victórias, Dignámque cœlo láuream Lætis sequámur vócbus. Terróre victo sæculi, Pœnisque spretis córporis,

Mortis sacre compéndio Vitam beátam póssident. Tradúntur igni Mátyres, Et bestiárum déntibus : Armáta sævit úngulis Tortóris insáni manus. Nudáta pendent víscera : Sanguis sacrátus fúnditur : Sed pérmanent immóbiles Vitæ perénnis grátia. Te nunc Redémptor quæsumus, Ut Mátyrum consórtio Jungas precántes sérvulos In sempitérna sæcula. Amen.

In I. Nocturno.

Aña. Secus decúrsus aquárum * plantávit vineam justórum, et in lege Dñi fuit volúntas eórum.

Psalmus j.

Seátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non defluet : * et ómnia quæ

cúmque fáciat prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Secus decúrsus aquárum plantávit vineam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Aña. Tamquam aurum * in fornáce probávit eléctos Dñus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus ij.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli medítati sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentem hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dño in timore : * et exultate ei cum timore. Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dñus : et quasi holocausta accepit eos in æternum.

Añã. Si coram hominibus * tormenta passi sunt, spes electorum est immortalis in æternum.

Psalmus iij.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum : * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me : * exsurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus : * et super populum tuum benedictio tua.

Añã. Si coram hominibus tormenta passi sunt, spes electorum est immortalis in æternum.

℣. Lætâmini in Domino, et exultate justi. **℟.** Et gloriâmini omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio. Exaudi Domine.

℣. Jube domne benedicere.

Benedictio. Benedictio-ne perpétua.

De Epistola beati Pauli Apóstoli ad Romanos.

Lectio j. Cap. viij. c

Ratres, Debitores sumus non carni,

ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis,

moriemini : si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus : Abba (Pater).

Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et heredes : heredes quidem Dei, coheredes autem Christi : si tamen compatimur, ut et conglorificemur. Existimo enim quod non sunt condignæ passionés hujus temporis ad futuram glóriam, quæ revelabitur in nobis. Nam expectatio creaturæ, revelationem filiorum Dei expectat.

℟. Abstergat Deus omnem lacrymam ab oculis sanctorum : et jam non erit amplius neque luctus, neque clamor, sed nec

ullus dolor : * Quoniam priora transierunt. **℣.** Non esurient, neque sitient amplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. — Quoniam.

Bened. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

SCimus autem quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, iis, qui secundum propositum vocati sunt sancti. Nam quos præscivit, et prædestinavit conformes fieri imaginis Filii sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Quos autem prædestinavit, hos et vocavit : et quos vocavit, hos et justificavit : quos autem justificavit, illos et glorificavit. Quid ergo dicemus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum : quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit? Quis accusabit adversus electos Dei? Deus qui justificat, quis est qui condemnet? Christus Jesus, qui mortuus est, imo qui et resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.

R. Viri sancti gloriósum sánguinem fuderunt pro Dómino, amaverunt Christum in vita sua, imitati sunt eum in morte sua : * Et ideo coronas triumpháles meruerunt. **V.** Unus spíritus, et una fides erat in eis. — Et ideo.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Quis ergo nos separábit a caritate Christi? tribulatio, an angústia, an fames, an núditas, an periculum, an persecútió, an gládus? (sicut scriptum est : Quia propter te mortificámur tota die : aestimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritate Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

R. Tradiderunt córpora sua propter Deum ad supplicia : * Et meruerunt habere coronas perpétuas.

V. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatióne, et laverunt stolas suas in ságuine Agni. — Et meruerunt. **Gloria Patri.** Et meruerunt.

In II. Nocturno.

Añã. Dabo sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus xv.

Domine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justitiam :

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * tímèntes autem Dóminum glorificat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit : Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Añã. Dabo sanctis meis

locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Añã. Sanctis qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus xv.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventicula eórum de sanguinibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditatis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præcláris : * etenim hereditas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelinques ánimam meam in inférno : * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Añã. Sanctis qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Añã. Sancti qui sperant in Dómino, * habébunt fortitúdinem, assúment penas ut áquilæ, volábunt, et non deficient.

Psalmus xxij.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et universi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedicti-

nem a Dño: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciẽm Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Añã. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitudinem, assúment penas ut áquilæ, volábunt, et non deficient.

V. Exsúltent justí in conspéctu Dei. **R.** Et delecténtur in lætítia.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. **V.** Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. xlvij. de Sanctis.

Lectio íb.

Uotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum Mártýrum solénnia celebrámus, ita,

ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia: ut ipsos Mártýres imitádo, accíperẽ mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártýrum in verítate festívitatũ gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártýrum exéempla sequúntur. Solemnítatis enim Mártýrum, exhortátiones sunt martyriórum: ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

R. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviétes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in Mari rubro via sine impedímẽto. **V.** Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra appáruit.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

SED nos vólumus gaudere cum sanctis: et tribulatióem mundi nólumus sustinere cum ipsis. Qui enim sanctos Mártýres, in quantum potúerit, imitári nolúerit; ad eórum beatitudinem non póterit pervenire. Sed et Paulus Apóstolus prædicat, di-

cens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: Si mundus vos odit: scitote quia me priórem vobis odio hábuit. Recusat esse in corpore, qui ódium non vult sustinere cum cápite.

R. Vérbera carníficum non tímúerunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fierent in domo Dómini. **V.** Tradiderunt corpóra sua propter Deum ad supplicia. — Ut herédes.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

SED dicit áliquis: Et quis est, qui possit beatórum Mártýrum vestigia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum Mártýres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsius adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humano clamántem: Discite a me, quia mitis sum, et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exéplum, ut sequámur vestigia ejus.

R. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in tẽpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intélligent verítatem: et fidéles in dilectiõe acquiescent illi. — Quóniam. **Gloria Patri.** Quóniam.

In III. Nocturno.

Añã. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus xxxij.

Sxsultate justí in Dómino: * rectos decet collaudatio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantate ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatiõe.

Quia rectum est verbum Dómini, * et omnia ópera ejus in fide.

Diligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabítantes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creata sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in aetérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitudíne virtútis suæ.

Fallax equus ad salutem : * in abundántia au-

tem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quem admodum sperávimus in te.

Añã. Justi autem in perpetuum vivent, et apud Dñum est merces eórum.

Añã. Tradidérunt * córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ideo coronáti pössident palmam.

Psalmus cxxiiij.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecúm : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et

exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum. Immíttet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dñus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia tíméntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me : * tímórem Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquire pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dñi super faciéntes mala : * ut perdat

de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritus salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Añã. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ideo coronáti pössident palmam.

Añã. Ecce merces * sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in aetérnum.

Psalmus clv.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invenerunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et

transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatae sunt aquae eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus, in medio ejus, non commovébitur : * adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbatae sunt Gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburent igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Añã. Ecce merces sanctorum copiosa est apud Deum : ipsi vero mortui

sunt pro Christo, et vivent in aeternum.

℟. Justi autem in perpetuum vivent. **℞.** Et apud Dñum est merces eorum.

Pater noster. **Absol.** A vinculis. **℟.** Jube domne. **Bened.** Evangélica lectio. Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xxj. c

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum audieritis proelia, et seditiones, nolite terreri : oportet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Homil. xxxv. in Evang.

Dominus ac Redemptor noster perituri mundi praecurrentia mala denuntiat, ut eo minus perturbent venientia, quo fuerint praescita. Minus enim jacula feriunt, quae praevidentur : et nos tolerabilius mundi mala suscipimus, si contra haec per praescientiae clypeum munimur. Ecce enim dicit : Cum audieritis proelia et seditiones, nolite terreri : oportet enim primum haec fieri, sed nondum statim finis. Pensanda sunt verba Redemptoris nostri,

per quae nos aliud interius, aliud exterius passuros esse denuntiat. Bella quippe ad hostes pertinent, seditiones ad cives. Ut ergo nos indicet interius exteriusque turbari, aliud nos fatetur ab hostibus, aliud a fratribus perpeti.

℞. Propter testamentum Domini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis : * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. **℟.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. — Quia unus.

Bened. Quorum festum colimus.

Lectio vij.

SED his malis praeventibus, quia non statim finis sequatur, adjungit : Surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum : et terramotus magni erunt per loca, et pestilentiae, et famae, terrorisque de caelo : et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulationibus praevenitur : et per crebra mala, quae praeveniunt, indicantur mala perpetua, quae subsequuntur. Et ideo post bella et seditiones non statim finis : quia multa de-

bent mala praecurrere, ut malum valeant sine fine nuntiare.

℞. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis : * Mercédem laboris ego reddam vobis. **℟.** Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. — Mercédem. **Glória Patri.** Mercédem.

Bened. Ad societatem.

Sequens ℞. dicitur post vij. vel ij. Lectionem in Festo plurimorum Martyrum fratrum.

℞. Haec est vera fraternitas, quae nunquam potuit violari certamine : qui effuso sanguine secuti sunt Dominum : * Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna caelestia. **℟.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. — Contemnentes. **Glória Patri.** Contemnentes.

Lectio ij.

SED cum tot signa perturbationis dicta sint, oportet, ut eorum considerationem breviter per singula perstringamus : quia necesse est, ut alia e caelo, alia e terra, alia ab elementis, alia ab hominibus patiamur. Ait enim : Surget gens contra

gentem, ecce perturbatio hominum : erunt terræ motus magni per loca, ecce respectus iræ desuper : erunt pestilentia, ecce inæqualitas corporum : erit fames, ecce sterilitas terræ : terrorisque de cælo et tempestates, ecce inæqualitas aeris. Quia ergo omnia consummanda sunt, ante consummationem omnia perturbantur : et qui in cunctis deliquimus, in cunctis ferimur : ut impleatur quod dicitur, Et pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Omnes sancti, * quanta passi sunt tormenta, ut securi pervenirent ad palmam martyrii.

Ps. Dominus regnavit cum reliquis. 19.

2. Cum palma * ad regna pervenerunt sancti, coronas decoris meruerunt de manu Dei.

3. Corpora sanctorum * in pace sepulta sunt : et vivent nomina eorum in æternum.

4. Martyres Domini * Dominum benedicite in æternum.

5. Martyrum chorus * laudate Dominum de cælis, alleluia.

Capitulum. Sap. iij.

Justorum animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori : illi autem sunt in pace.

Hymnus.

REX gloriose Martyrum,

Corona confitentium,
Qui respuentes terrea
Perducis ad cœlestia.

Aurem benignam protinus

Intende nostris vocibus :
Trophæa sacra pangimus :

Ignosce quod deliquimus.

Tu vincis inter Martyres,
Parcisque Confessoribus :
Tu vince nostra crimina,
Largitor indulgentiæ.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Exsultabunt sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Bened. Añæ. Vestri capilli capitis * omnes numerati sunt : nolite timere : multis passeribus meliores estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

Oratio.

Beatorum Martyrum, pariterque Pontificum N. et N. nos quaesumus Domine festa tueantur : et eorum commendet oratio veneranda. Per Dominum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

Deus, qui nos concedis sanctorum Martyrum tuorum N. et N. natalitia colere : da nobis in æterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum N. et N. solemnitate lætificas : concede propitius, ut quorum gaudemus meritis, accendamus exemplis. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Añæ. Cum palma.

Capit. Justorum. ut supra ad Laudes.

R. br. Lætamini in Domino, * Et exsultate justi. Lætamini. V. Et gloriamini omnes recti corde. Et exsultate. Glória Patri. Lætamini.

V. Exsultent justi in conspectu Dei. R. Et delectentur in lætitia.

AD SEXTAM.

Añæ. Corpora sanctorum.

Capitulum. Sap. x. c

Reddidit Deus mercedem laborum sanctorum suorum, et deduxit illos in via mirabili : et fuit illis in velamento diei, et in luce stellarum nocte.

R. br. Exsultent justi, * In conspectu Dei. Exsultent. V. Et delectentur in lætitia. In conspectu. Glória Patri. Exsultent

V. Justi autem in perpetuum vivent. R. Et apud Dominum est merces eorum.

AD NONAM.

Añæ. Martyrum chorus.

Capitulum. Sap. iij. b

Fulgébunt justi, et tamquam scintillæ in arundinetis discurrent. Judicabunt nationes, et dominabuntur populis, et regnabit Dominus illorum in perpetuum.

R. br. Justi autem, * In perpetuum vivent. Justi. V. Et apud Dominum est merces eorum. In perpetuum. Glória Patri. Justi.

V. Exsultabunt sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibus suis.

IN II. VESPERIS.

Añæ. 1. Isti sunt sancti,* qui pro testaménto Dei sua cõrpora tradiderunt, et in sãguine Agni laverunt stolas suas.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [2] præter ultimum.

2. Sancti per fidem * vicerunt regna, operati sunt justitiam, adèpti sunt re-promissiones.

3. Sanctõrum velut àquilæ * juvèntus renovabitur : florèbunt sicut lílium in civitatè Dõmini.

4. Abstèrget Deus * omnem lácrymam ab óculis sanctõrum : et jam non erit àmplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : quóniam priõra transierunt.

5. In cœlestibus regnis * sanctõrum habitatio est, et in ætèrnum requies eõrum.

Psalmus xv.

Credidi, propter quod locutus sum : * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excèssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dõmino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris acci-

piam : * et nomen Dõmini invocábo.

Vota mea Dõmino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiõsa in conspèctu Dõmini mors sanctõrum ejus :

O Dõmine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dõmini invocábo.

Vota mea Dõmino reddam in conspèctu omnis pópuli ejus : * in àtriis domus Dõmini, in médio tui Jerúsalem.

Añæ. In cœlestibus regnis sanctõrum habitatio est, et in ætèrnum requies eõrum.

Capitulum.**Sap. iij.**

Mustõrum animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt óculis insipientium mori : illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Sanctõrum méritis inclyta gáudia Pangámus sócii, géstaque fórtia :

Gliscens fert ánimus prómere cántibus

Victõrum genus óptimum.

Hi sunt, quos fáture mundus abhórruit ;

Hunc fructu vácuum, flõribus áridum

Contempsere tui nóminis ásseclæ

Jesu Rex bone Cœlitum.

Hi pro te fúrias, atque minas truces

Calcárun t hómínium, sævaque vérbera :

His cessit lácerans fórtiter úngula,

Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium :

Non murmur résonat, non querimónia ;

Sed corde impávido mens bene cõscia

Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,

Quæ tu Martyribus múnera præparas?

Rubri nam flúido sãguine fúlgidis

Cingunt témpora láureis.

Te summa o Déitas, únique póscimus ;

Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,

Des pacem fámulis ; ut tibi glóriam

Annõrum in sériem cantant.

Amen.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

Ad Magnif. Añæ. Gaudent in cœlis * ánimæ sanctõrum, qui Christi vestigia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sãguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

II. ALLÆ LECTIONES PRO PLURIBUS MARTYR.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. j. de Mart. t. 3.

LECTIO I.

Memo est qui nesciat, Mátyrum glórias ad hoc divino consilio a Dei pópulis frequentari, ut et illis débitus honor dicetur, et nobis virtútis exémpla, favente Christo, monstréntur : ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalitia táliter celebrántur in terris : quo possimus etiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotiõne consímili ac fide : ut Christo præstante, dimicáre et vincere hostem possimus : ut parta victõ-

ria, cum iisdem sanctis in regnis cœlestibus triumphemus.

R. Sancti tui Dómine mirabile consecuti sunt iter, serviētes præcēptis tuis, ut invenirētur illæsi in aquis válidis : * Terra apparuit árida : et in Mari rubro via sine impedimēto. **V.** Quóniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrētes inundaverunt. — Terra.

Lectio v.

Quis est enim, qui eorum volens mérito copulári; nisi prius constántiam eorum tēneat, sectetur fidem, imitetur virtutē passionis; eorum glóriam páribus vitæ lineamētis aut invēniat, aut exquirat? Qui etsi martyrio par esse non possit: tamen muneris tanti dignitate se quisque bonis actibus dignum præbeat. Adest enim clementissimus Deus, qui desiderantibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum sanctis præmia divína retribuat.

R. Vérbera carnificum non timuerunt sancti Dei, moriētes pro Christi nómine : * Ut heredes fierent in domo Dómini. **V.** Tra-

didērunt cōrpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut heredes.

Lectio vij.

Utenim infirmatur peccator advērsis, ita justus tentationibus roboratur. Sic dimicārunt advērsus peccatum sancti : sic et laborando fortiōres, et moriēdo victōres effēcti sunt. Nullus athlētēs sine certamine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjēcit : nemo sine bello imperatorem promeruit. Habes Christiāne competētia arma, quibus hostem expūgnes : habes fortissima tela, quibus inimicum debelles.

R. Tamquam aurum in fornace. [57]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. vj. c

In illo tēpore : Descēdens Jesus de monte, stetit in loco campestri, et turba discipulorum ejus, et multitudo copiōsa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 5. in Lucae cap. vj. post initium.

Adverte ómnia diligēter, quómodo et cum Apóstolis ascēdat, et descēdat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in hūmili Christum vidēret? Non séquitur ad excēlsa, non ascēdit ad sublímia. Dénique ubi descēdit, invēnit infirmos : in excēlsis enim infirmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferiōribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquisque sanāndus est, ut paulátim virtutibus procedētibuscum ascēdere possit ad montem. Et ideo quemque in inferiōribus sanat, hoc est, a libidine révocat, injúriam cæcitatís avértit. Ad vúlnera nostra descēdit : ut usu quodam et cópia suæ naturæ, comparticipes nos faciat esse regni cœlestis.

R. Propter testamētum Dómini, et leges paternas, sancti Dei persitērunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam ju-

cūndum habitare fratres in unum. — Quia unus.

Lectio viij.

Beati páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitūdines sanctus Lucas Dominicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus : sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtutes amplexus est cardinales : ille in illis octo mysticum número reserávit. Pro octáva enim multi inscribuntur Psalmi : et mandátum accipis octo illis partem dare, fortásse benedictionibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtutum est.

R. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuistis : * Mercēdem laboris ego reddam vobis. **V.** Venite benedicti Patris mei, percípite regnum. — Mercēdem. **Gloria Patri. Mercēdem.**

Lectio ix.

Sed prius quæ sunt ampliōra videámus. Beati, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictionem hanc utérque

Evangelista p̄suit. Ordine enim prima est, et patrens quædam generatiõ que virtutum : quia qui contempserit sæcularia, ipse merèbitur sempiterna : nec potest quisquam mèritum regni cœlestis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergendi non habet facultatem.

Te Deum laudamus. 18.

III. ALIA HOMILIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio viij. Cap. xij.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Attendite a fermento Pharisæorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. in Luc. cap. liij.

E hoc fermento Apóstolus præcipit : Itaque epulèmur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ et nequitiæ, sed in ázymis sinceritatis et veritatis. Nam sicut modicum fermentum totam farinæ, cui injicitur, massam corrumpit, universamque mox conspersiõnem suo sapore commaculat : sic nimirum simu-

latio, cujus semel ánimus imbuerit, tota virtutum sinceritate et veritate fraudabit. Est ergo sensus : Attendite ne æmulèmini simulatores, quia veniet profecto tempus, in quo et vestra virtus omnibus, et eorum revelètur hypocrisis.

Propter testamentum Dòmini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis. * Quia unus fuit semper sp̄ritus in eis, et una fides. ✠. Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. — Quia unus fuit.

Lectio viij.

Verum quod sequitur : Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur : non solum in futuro, quando cuncta còrdium abscondita proferentur ad lucem, sed et in præsentì tempore potest congruenter accipi : quoniam quæ inter tenebras quondam pressurarum, carcerumque umbras vel locuti, vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificata per orbem Ecclèsia, lectis eorum actibus publice prædicantur. Ne terreàmini ab his qui occidunt corpus.

Si persecutores Sanctorum, occisis corpõribus non habent amplius quid contra illos agant ; ergo supervacua furunt insania, qui mortua Martyrum membra feris avibusque discerpènda projiciunt, cum nequaquam omnipotentia Dei, quin ea resuscitando vivificet, obsistere possint.

Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis : * Mercèdem laboris ego reddam vobis. ✠. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. — Mercèdem. Glòria Patri. Mercèdem.

Lectio iv.

Duo autem sunt genera persecutorum : unum palam sævièntium, alterum fecte fraudulen-

terque blandièntium. Contra utrumque nos munire atque instituire volens Salvator, et supra ab hypocrisi Pharisæorum attendere, et hic a carnificum cæde præcipit non timere : quia videlicet post mortem nec horum crudelitas, nec illorum valeat simulatio durare. Nonne quinque passerè venèunt dipondio? Si minutissima, inquit, animalia, et quæ quolibet per aera feruntur volatilia, Deus oblivisci non potest ; vos qui ad imaginem facti estis Creatoris, non debètis terreri ab his, qui occidunt corpus : quia qui irrationabilia animalia gubernat, rationabilia curare non desinit.

Te Deum laudamus. 18.

